

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 października 2019 roku P. T. wniósł przeciwko (...) spółce komandytowej we W. o zapłatę kwoty 10 226,05 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot: 1500,45 euro od dnia 22 maja 2019 r. do dnia zapłaty; 1647,59 euro od dnia 22 maja 2019 r. do dnia zapłaty; 1217,70 euro od dnia 22 maja 2019 r. do dnia zapłaty; 500 euro od dnia 25 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty; 1260,26 euro od dnia 25 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty; 2302,56 euro od dnia 25 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty; 585,33 euro od dnia 18 lipca 2019 r. do dnia zapłaty; 1004,60 euro od dnia 18 lipca 2019 r. do dnia zapłaty; 82,10 euro od dnia 18 lipca 2019 r. do dnia zapłaty; 125,46 euro od dnia 18 lipca 2019 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej utrzymywały stałe stosunki handlowe, w których powód wykonywał dla pozwanej usługi i tego tytułu wystawił pozwanemu faktury VAT z odroczonym terminem płatności. Powód podał, że pozwana nigdy nie kwestionowała ani podstawy ani wysokości roszczenia, a wobec pozostawania w zwłoce w regulowaniu płatności powód wielokrotnie sam próbował kontaktować się z pozwaną w celu polubownego zakończenia sporu, jednak bezskutecznie, gdyż pozwana nie dokonała zapłaty za faktury.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 grudnia 2019 roku Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu wedle norm przepisanych. Pozwana podniosła, że umowa o współpracy z dnia 8 grudnia 2017 r. została zawarta przez powoda z pozwaną za czasu, gdy członkami zarządu komplementariusza pozwanej byli P. N. oraz M. K.. Nadto pozwana podała, że w związku ze zmianą struktury właścicielskiej pozwanej umowa o współpracy zawarta przez powoda nie była od kwietnia 2019 r. realizowana, usługi nie były przez powoda od tego czasu wykonywane, a co za tym idzie wynagrodzenie obejmujące okres od kwietnia do lipca 2019 r. jest nienależne. Pozwana podniosła, że wypowiedziała umowę o współpracy z uwagi na brak zysków na kontraktach we współpracy z powodem oraz z powodu niepozyskiwania przez powoda nowych kontrahentów do współpracy z pozwaną. Odnosząc się do samych faktur pozwana podniosła, że nie otrzymała do potwierdzenia od powoda jakichkolwiek raportów z wykonania usług jak również ich nie zatwierdzała.

Ustosunkowując się do sprzeciwu pozwanej powód podtrzymał swoje stanowisko i podał, że fakt zmian w strukturze organizacyjnej dotyczącej pozwanej w okresie bezpośrednio poprzedzającym wysłanie wypowiedzenia z dnia 30 maja 2019 roku nie ma wpływu na zobowiązania strony pozwanej powstałe we wcześniejszym okresie. Powód zaprzeczył jakoby w spornym okresie strony nie utrzymywały stosunków handlowych, o czym świadczy korespondencja mailowa stron.

W toku procesu strony podtrzymywały stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2017 r. pomiędzy powodem P. T. (agentem) a pozwaną (wykonawcą) reprezentowaną przez ówczesnych członków zarządu komplementariusza pozwanej w osobach P. N. oraz M. K. została zawarta umowa o współpracy, przedmiotem której było określenie zasad i warunków współpracy na rynkach zagranicznych między stronami w zakresie aktywizacji sprzedaży i pozyskiwania klientów przez agenta, rekrutacji, leasingu pracowniczego i zatrudnienia transgranicznego przez pozwaną.

Agent obowiązany był do pozyskiwania nowych klientów dla wykonawcy na rynku niemieckim. Wykonawca miała nawiązać kontakt z klientem za pośrednictwem agenta, w celu ustalenia warunków współpracy. Wykonawca miał podpisać z klientem umowę o współpracy na warunkach ustalonych z agentem. Przed podpisaniem umowy z klientem, agent i wykonawca mieli ustalić warunki finansowe każdej umowy stanowiącej załącznik do niniejszej umowy.

Wykonawca zobowiązany był do przeprowadzenia procesu rekrutacji lub zatrudnienia pracowników posiadających kwalifikacje, na warunkach określonych w każdym zamówieniu złożonym przez klienta.

Wykonawca miał wystawić fakturę dla klienta i niezwłocznie przesłać kopię faktury agentowi. Agent miał dołożyć wszelkich starań, aby klient opłacił fakturę na czas, a w przypadku opóźnień płatności w terminie powyżej 30 dni agent miał obowiązek rozpocząć proces windykacji.

W umowie postanowiono, że warunki rozliczeń każdego projektu prowadzonego wspólnie przez strony umowy stanowią każdorazowo odrębny załącznik do niniejszej sprawy.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każda ze stron miała prawo rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym w następujących przypadkach: jeśli jedna ze stron naruszy uzgodnione warunki umowy, nie zaprzestanie naruszenia w ciągu 7 dni, jeśli rozpoczął się proces likwidacyjny którejkolwiek ze stron lub strona złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie sądowe wobec którejkolwiek ze stron.

Strony podpisały załącznik do ww. umowy dotyczący określenia zasad rozliczania stron w ramach projektu (...), zgodnie z którym stawka (...) dla klienta J. wynosi 17,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie, wynagrodzenie wykonawcy wynosi 16,00 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie, a wynagrodzenie agenta wynosi 1,5 Euro /h pracy pracownika tymczasowego w projekcie.

Strony podpisały załącznik do umowy dotyczący projektu M. B., zgodnie z którym stawka (...) dla klienta wynosiła 26 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie, wynagrodzenie wykonawcy wynosi 16,60 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie, a wynagrodzenie agenta wynosi 9,40 Euro /h pracy pracownika tymczasowego w projekcie.

Strony podpisały załącznik do umowy dotyczący projektu G., zgodnie z którym stawka (...) dla klienta wynosiła odpowiednio :

- 22 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 26,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 20,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku H.;

Wynagrodzenie wykonawcy wynosiło odpowiednio:

- 17,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 22 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 16 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku H.;

Wynagrodzenie agenta wynosiło odpowiednio:

- 4,5 Euro /h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 4,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku (...),
- 4,50 Euro/h pracy pracownika tymczasowego w projekcie na stanowisku H.;

Zgodnie z załącznikami do umowy agent za swoje usługi wystawiać miał faktury VAT, stanowiącą iloczyn godzin przepracowanych przez pracowników tymczasowych w danym projekcie a ustaloną stawką wynagrodzenia.

Pozwana jako agencja pracy delegowała pracowników dla klientów zagranicznych. P. T. w ramach zawartej z pozwaną umowy o współpracę pozyskiwał klientów na terenie Niemiec, którzy potrzebowali polskich pracowników leśnych i

zajmujących się pielęgnacją terenów zielonych. Po znalezieniu klienta rekrutował pracowników, którzy odpowiadali jego wymaganiom. Powód pośredniczył w zatrudnieniu pracowników oddelegowanych do niemieckich klientów, uczestniczył w czynnościach rekrutacyjnych, pozyskiwał pracowników. Wspomagał pozwaną w sporządzeniu dokumentacji, odsyłał pozwanej umowy, z których wynikał okres zatrudnienia pracowników. Powód wynajmowała dla pracowników kwatery, zapewniał odzież służbową dla pracowników, transport, leasingował samochody. Swoje usługi realizował na terenie Niemiec.

Pracownik pozwanej M. S. przysyłała powodowi do wiadomości fakturę od klienta, z której wynikała ilość przepracowanych godzin za dany miesiąc. Pozwana wysyłała je powodowi, aby on wystawiał swoją fakturę. Na tej podstawie P. T. wystawiał faktury za swoje usługi. Powód przysyłał pozwanej co miesiąc raport godzinowy, z którego wynikała ilość przepracowanych roboczogodzin przez pracowników. Raport ten weryfikowała M. S., która podliczała i sumowała godziny z raportu. Na tej podstawie powód wystawiał faktury za swoje usługi według określonej umowy stawki. Powód przysyłał je drogą e-mailową. Faktury powoda były weryfikowane przez M. S. pod kątem merytorycznym, tj. czy zgadzają się z raportem godzinowym, czy odpowiadają ilości godzin, o której pozwana informowała powoda oraz stawkom wynikającym z załączników do umowy. Na odwrocie faktur M. S. opisywała, za jaki okres, zgodnie z jaką umową i czego dotyczy dana faktura. Tak opisana faktura była przekazywana do działu księgowości pozwanej do zaksięgowania i do zapłaty. Pozwana notorycznie nie płaciła faktur w terminie. Powód monitował o przyspieszenie wypłaty, przyczyną opóźnień w zapłacie były kwestie organizacyjne w dziale księgowości leżące po stronie pozwanej. Po upomnieniu przez powoda pozwana płaciła faktury z opóźnieniem. Przelewem kwot wynikających z faktur zajmował się prezes pozwanej.

Powód swoje usługi świadczył przez cały okres współpracy stron na takim samym poziomie. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń względem powoda.

Niemiecki kontrahent przysyłał raport godzinowy mailem pozwanej. Na tej podstawie pozwana wystawiała fakturę na rzecz klienta niemieckiego, który tą fakturę na rzecz pozwanej opłacał. Równolegle powód otrzymywał od M. S. kopię raportu, na podstawie której wystawiał swoją fakturę. Czasami pozwana załączała swoją fakturę wystawianą na rzecz kontrahenta niemieckiego.

Dowód:

- wydruk z (...) powoda k.8,
- odpis z KRS pozwanej k.9-10, 32-57,
- umowa o współpracy k.58-60,
- załączniki do umowy k.178-179,
- zeznania świadka M. S. k.167-170,
- przesłuchanie powoda k.170-171,
- przesłuchanie za pozwaną A. M. k.203-207.

W dniu 30 kwietnia 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.500,45 euro z terminem płatności 21 maja 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową - J..

W dniu 30 kwietnia 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.647,59 Euro z terminem płatności 21 maja 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – B.,

W dniu 30 kwietnia 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.217,70 Euro z terminem płatności 21 maja 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – G..

W dniu 17 czerwca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 500 Euro z terminem płatności 24 czerwca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – J..

W dniu 17 czerwca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.260,26 Euro z terminem płatności 24 czerwca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – B..

W dniu 17 czerwca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 2.302,56 Euro z terminem płatności 24 czerwca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – G..

W dniu 10 lipca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 585,33 Euro z terminem płatności 17 lipca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – G..

W dniu 10 lipca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.004,60 Euro z terminem płatności 17 lipca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – G..

W dniu 10 lipca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 82,10 Euro z terminem płatności 17 lipca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – J..

W dniu 10 lipca 2019 roku powód wystawił na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 125,46 Euro z terminem płatności 17 lipca 2019 roku z tytułu prowizji zgodnie z umową – J..

Pozwana zaksięgowała opisane wyżej faktury Vat w swoich księgach rachunkowych i ich nie opłaciła. Powód wystawił ww. faktury za usługi, które rzeczywiście świadczył w okresie do końca obowiązywania umowy, na podstawie raportów godzinowych przesłanych przez pozwaną.

Dowód:

- faktury wystawione przez pozwaną na niemieckich kontrahentów k.104-107, 113, 115-119, 121-123, 125-131, 137-139,
- faktury k.11-16,
- wyciąg z ksiąg rachunkowych k.89-94,
- korespondencja mailowa k.103, 108-112, 114, 120, 124, 132-136,
- zeznania świadka M. S. k.167-170,
- przesłuchanie powoda k.170-171,

Pismem z dnia 30 maja 2019 roku pozwana wypowiedziała umowę o współpracy zawartą z powodem powołując się na ważne powody, to jest brak zysków na kontraktach we współpracy z powodem oraz z powodu niepozyskiwania przez P. T. nowych kontrahentów. W wypowiedzeniu podała, że umowa ulega rozwiązaniu po upływie 30 dni od doręczenia wypowiedzenia.

Dowód:

- wypowiedzenie k. 61.

Wezwaniami do zapłaty z dnia 17 lipca 2019 roku powód mailowo wezwał pozwaną do zapłaty za fakturę (...) w kwocie 585,33 Euro, za fakturę (...) w kwocie 1004,60 Euro, za fakturę (...) w kwocie 82,10 Euro, za fakturę (...) w kwocie 125,46 Euro,

Dowód:

- potwierdzenie nadania listem poleconym z dnia 4 czerwca 2019 r. i z dnia 11 lipca 2019 r. k.17-17 verte,

- wezwania do zapłaty wysłane e-mail dnia 17 lipca 2019 r. k.18-21.

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie przywołanych dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, wyciągając częściowo odmienne wnioski. Sąd bazował także na zeznaniach świadka M. S. , które ocenił jako szczerze i prawdziwe. Świadek wprawdzie nie jest już pracownikiem pozwanej, ale dysponował wiedzą dotyczącą zasad współpracy i rozliczeń stron oraz faktur za sporny okres. Sąd nie znalazł podstaw do zdyskredytowania zeznań świadka. Sąd posiłkował się również dowodem z przesłuchania stron. Powód szczegółowo wyjaśnił na temat świadczonych usług i odniósł się do zgromadzonych w sprawie dokumentów. Zeznania powoda sąd uznał w całości. Natomiast zeznania przedstawiciela pozwanej w osobie A. M. sąd uznał w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałych wiarygodnych dowodach, zważywszy na brak szczegółowej wiedzy prezesa pozwanej wynikający ze zmian osobowych w składzie zarządu pozwanej w toku współpracy stron.

Sąd zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo okazało się w całości zasadne.

Powód wywodzi swoje roszczenie z umowy o współpracy z dnia 8 grudnia 2017 r., na podstawie której świadczył określone tą umową usługi związane z rekrutacją pracowników na rzecz niemieckich kontrahentów pozwanej. Do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Dlatego podstawą uwzględnienia całości żądania jest przepis art. 734 § 1 k.c. oraz przepis art. 735 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Bezsporne było, że strony łączyła umowa o współpracę, do której zawarto załączniki dotyczące trzech kontrahentów pozwanej na terenie Niemiec, gdzie wyszczególniono stawki zarówno powoda jak i pozwanej w zależności od ilości godzin przepracowanych przez pracowników tymczasowych. Umowa ta uległa rozwiązaniu na skutek wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną za 30-dniowym wypowiedzeniem. Roszczenie dochodzone pozwem wynika natomiast z faktur wystawionych w okresie od 30 kwietnia do 10 lipca 2019 r. tytułem świadczonych przez powoda usług realizowanych jednak w okresie, kiedy umowa jeszcze obowiązywała , a powód swoje usługi świadczył. Nie ulega wątpliwości, że pozwany nie opłacił spornych faktur za usługi powoda, a wskazywane w wypowiedzeniu umowy „ważne powody” , czy podnoszone w sprzeciwie zmiany osobowe w składzie zarządu pozwanej, nie uzasadniają odmowy zapłaty za okres, kiedy umowa jeszcze obowiązywała, a powód usługi świadczył. Natomiast powód wykazał w niniejszym procesie, że faktycznie wykonał świadczone usługi w okresie, za który wystawił sporne faktury VAT. W szczególności wykazał, jakie były wzajemne prawa i obowiązki wynikające z umowy stron, na jakie wynagrodzenie strony się umówiły, jakie usługi wykonał na rzecz pozwanego. Kwoty objęte fakturami powoda (k. 11-16v) wynikają z korespondencji mailowej stron, raportów godzinowych i faktur przesłanych przez pozwaną (k. 103 – 139), odpowiadają umówionym stawkom wynikającym z załączników do umowy o współpracę odnośnie do poszczególnych trzech klientów pozwanej na terenie Niemiec (k. 178-179). Zwraca uwagę, że pozwana w toku współpracy stron nie kwestionowała spornych faktur i nie zgłaszała zarzutów co do jakości świadczonych przez powoda usług oraz co do faktu w ogóle ich wykonania na rzecz pozwanej. Pozwana sporne faktury zaksięgowała, a wcześniej weryfikowała pod względem merytorycznym przy pomocy swoich pracowników. Zarzuty nienależytego wykonania przez powoda zobowiązania czy niewykonania umowy nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Ujemne skutki procesowe zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) obciążają w tym zakresie pozwaną.

W zakresie żądania odsetkowego Sąd zastosował przepis art. 481 § 1 k.c.

W tym stanie rzeczy powództwo w całości uwzględniono, orzekając jak w pkt I sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w treści art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany, który przegrał sprawę, zgodnie z wyrażoną w ww. przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zobowiązany jest do zwrotu na rzecz powoda wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 2198 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu przed sądem pierwszej instancji w kwocie 3.600 zł zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.

Sąd obciążył w pkt III sentencji pozwaną kosztami stawienia świadka M. S. na rozprawie w kwocie 250 zł na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)